

Introduktion

Velkommen til nummer elleve af *Tidsskrift for Medier, Erkendelse og Formidling*. I dette nummer byder vi på fire artikler inden for områderne film- og medievidenskab, pædagogik og filosofi. Vi lægger ud med Kristoffer Grønbæks artikel "The search for Europe: An analysis of subversive counter-narratives in *Reise der Hoffnung* and *La Haine*", der belyser den filmiske dekonstruktion af civilisatoriske myter om Europa og Frankrig. I Xavier Kollers film *Reise der Hoffnung* fra 1990 er det postkortets ikoniske billede af de schweiziske alper, der lokker migranter fra Anatolien til opbrud og søgen efter lykke i Europa. Bag postkortets utopi viser der sig en anden og barskere realitet, hvor fattige migranter må sætte livet på spil i den iskolde sne. I Mathieu Kassovitz's *La Haine* fra 1995 konfronteres Eiffeltårnet, sindbilledet på Paris' og Frankrigs modernitet og velstand, med den multikulturelle virkelighed og anden generationsindvandreres eksklusion, økonomisk, fysisk og kulturelt. Med afsæt i postkolonial teori peger Kristoffer Grønbæk blandt andet på, hvordan disse film kritisk diskuterer dominerende narrativer om Europa som eksponent for modernitet og rigdom – narrativer vi ofte tænker med, men sjældnere over. Men dermed indskriver filmene sig også i en mere progressiv europæisk tradition for vedvarende selvkritik, for evne til kritisk selvrefleksion over egne myter.

Simon Ørbergs artikel "'Most loud bangs aren't bombs...' - Representations of Islamic terrorism in *La Désintégration* (2011) and *Four Lions* (2010)" er ligeledes en komparativ analyse af to film, her med fokus på hvordan genre og sympatistrukturer på forskellig vis bidrager til at konstruere modtagerens forståelse af islamisk terrorisme. I det franske drama *La Désintégration*, instrueret af Phillippe Faucon, får vi en ganske realistisk fremstilling af en gruppe yngre migranternes radikaliseringsproces og afsluttende terrorhandling. Filmen bygger på en betydelig research, og Simon Ørberg peger på, at også sammenlignet med den eksisterende forskning i, hvad der kan fremme radikalisering, fremstår filmen troværdig. Den engelske komedie *Four Lions*, instrueret af Christopher Morris, anlægger en ganske anden strategi i fremstillingen af unges indvandreres vej til at begå terroristiske handlinger. Her er det den komiske overdrivelse af karaktertræk, der bærer

fremstillingen, og der skabes kun en vis forståelse for karakteren Omar, der fungerer som komediens *straight man*, dvs. den der skaber en normalitetens målestok i et ellers absurd univers. Trods ligheder i fortællinger om unges vej til terrorisme, skaber genrerne afgørende forskelle i repræsentationen af terrorisme. Hvor det realistiske drama udfordrer stereotyper om Islam, ved at insistere på et skel mellem moderat Islam og radikal islamisme, er komedien mere vidtrækkende i sin dekonstruktion af stereotyper gennem sine overdrevne, komiske fremstillinger af islamistiske terrorister. Hvor det franske drama ender med, at vi mister al mulighed for sympati med den islamiske terrorist, er den engelske komedie i højere grad med til helt at dekonstruere forestillingen om den 'vrede muslim'.

Sofie Amalie Larsen og Lene Lechner Nielsens artikel "Skoleudsættelse – mellem politiske tanker og pædagogiske konsekvenser" tager afsæt i de ændrede procedurer og praksisser for skoleudsættelse efter 2009. Hvor det tidligere reelt var forældrene, der tog beslutning om deres barns eventuelle senere skolestart, er der nu kommet en mere formel, bureaukratisk procedure. Et politisk pres for at få styrket uddannelsesniveaue i den danske folkeskole har ført til et øget fokus på at mindske antallet af børn, der begynder senere i skolen. En undersøgelse fra SFI peger samtidig på, at der kan være fordele ved senere skolestart for nogle børn. Nogle børn med senere skolestart viser sig bl.a. at klare sig bedre i skolen, og de gennemfører flere års uddannelse. På den baggrund sætter artiklen sig for kritisk at diskutere institutionaliseringen af skoleudsættelse i procedurer og diskurser. Empirisk er analysen baseret på analyse af tre ministerielle pjecer om skolestart samt interviews med informanter fra dagtilbud, skoler og forvaltning i fem kommuner. Et nøglebegreb er 'børneparathed', og her bruges der som argument for at reducere antallet af skoleudsættelser, at skolen skal være fleksibel og parat til barnet, sådan at barnets egen parathed får mindre vægt. Artiklens forfattere konkluderer, at selvom denne tankegang har vundet indpas, mødes den også med skepsis fra den pædagogiske praksis; her er der grænser for, hvor langt skolen kan imødekomme børn med særlige vanskeligheder, hvorfor man nogle steder fortsat anser skoleudsættelse som en nødvendighed for nogle børn.

Nummeret afrundes med Fie Juul Pedersens artikel "Heidegger om Nietzsche – stilen som et overset aspekt". Emnet er Heideggers læsning af Nietzsche og

specielt hans udlægning af Nietzsche som metafysiker. Nietzsche var et hovedemne for Heideggers forelæsningsrække i perioden 1936-1942, hvilket derfor står centralt i analysen, men også i hans senere værker beskæftiger Heidegger sig sporadisk med Nietzsche, uden at hans overordnede holdning til ham ændres. Artiklens ærinde er ikke at frikende Nietzsche for metafysiske positioner, men derimod at nuancere forståelsen af hans filosofi. Heidegger overser, at Nietzsches stil er en integreret del af hans filosofi, og stil kan ikke blot reduceres til et spørgsmål om ordvalg og sproglig udsmykning. Hvor Heidegger argumenterer for, at begreberne *Andenken* (erindring), *Verwindung* (forvinding) og *Ereignis* (begivenhed) er nødvendige for en ikke-metafysisk tænkning og afviser deres tilstedeværelse i Nietzsches tænkning, peger Fie Juul Pedersen på, at disse er til stede i Nietzsches stil. På denne måde overser Heidegger, at der også hos Nietzsche findes elementer, der udfordrer metafysikken.

Dette tidsskrift redigeres af en uafhængig redaktion ved Institut for Medier, Erkendelse og Formidling på Københavns Universitet. Det udgives på en online, open access platform ved Det Kongelige Bibliotek. Det er åbent for bidrag inden for fagområderne film- og medievidenskab, kommunikation og it, filosofi, pædagogik og retorik. I tidsskriftet ser vi det som en særlig opgave at stimulere talentudvikling blandt studerende og yngre forskere. Det betyder, at vi gør en ekstra indsats for at få ældre studerende og yngre forskere til at publicere videnskabelige artikler og inddrage dem i det redaktionelle arbejde. Hvis du ønsker at bidrage til tidsskriftet, kan du læse nærmere om formalia og andre krav til manuskript på vores hjemmeside: <http://mef.ku.dk/forskning/mef-journal/>

Du kan også besøge os på Facebook:

<https://www.facebook.com/MEFtidsskrift/>

God læselyst!

Redaktionen, 4. september 2018.

Verena Katharina Brändle, ph.d.-studerende

Sabrina Ebbersmeyer, lektor

Jakob Freudendal, redaktionssekretær

Stig Hjarvard, professor

Christian Kock, professor

Ally McCrow-Young, ph.d.-studerende

Bolette Moldenhawer, lektor

Kjetil Sandvik, lektor

Thea Sejr, undervisningsassistent